

هو الله - ای دویار محترم، هر چند احبای سر چاه در...

عبدالبهاء

اصلی فارسی

هو الله

ای دویار محترم، هر چند احبای سر چاه در سبیل دلبر مهربان و آن مه تابان صدمات و بلائی بی پایان دیدند. ولی در حلقه عاشقان چنان برافروختند و پرده دریدند که محلّ تحسین ملاً اعلی گشتند. سر چاه اوج ماه شد اگر ویران و یاران بی سر و سامان شدند این ویرانی آبادیست و این پریشانی پناه الهی عنقریب ملاحظه خواهد شد که آن مطموری چه معموری در پی داشت و آن خرابی چگونه سبب آبادی گشت. آن جفا باعث چه وفا شد و آن درد مورث چه صفا گشت همیشه چنین بود و چنین خواهد بود. بنای عتیق تا ویران نگردد قصر مشید نشود و درختان تا عریان نگردند بر و شکوفه برنیارند جامه کهنه تا دریده نگردد خلعت جدید در بر نشود هر چند بظاهر بلا بود ولی بحقیقت ولا و جام عطا و سبب قُربیت بدرگاه کبریا و دخول در ملاً اعلی و فوز بمشهد لقا و تشرّف بمحفل تجلّی جمال ابهی و علیکما التّحیّة و الثّناء ع

ORIGINAL

AUDIO